

ikke havde haft en særlig Anledning dertil. Der blev nemlig for et Par Dage siden afgivet et Andragende til mig med Anmodning om at indbringe det til Generaldirektoratet for Statsbanerne. Dette Andragende var understrevet af 38 Mænd, som dels vare Repræsentanter for Andelsmejerier, dels Mejeriere paa Lolland, og tillige var der 19 Smøretspørtører i Kjøbenhavn. Der blev i dette Andragende klaget over de Forhold, hvorunder Smørret fra Mejerierne i Fjor blev befordret til Kjøbenhavn, idet Antallet af Isvogne ikke var tilstrækkelig til, at Lolland kunde faa nogle til at forsende sit Smør i, og Følgen blev, at man maatte forsende det i almindelige Vogne, og at Smørret kom i en meget daarlig Tilstand til Kjøbenhavn og efter Afkølingen ikke genvandt sin Godhed, hvorfor det, da det kom til England, næsten var uspiseligt. Det havde naturligvis igen til Følge, at man ikke fik en saadan Pris for sine Varer, som man under andre Forhold kunde have faaet. Andragendet gaar ud paa at faa disse Forhold forandrede, idet man anmoder Generaldirektoratet for Statsbanerne om, at der maa blive anskaffet saa mange isaffølende Vogne, at Smørtransporten kan foretages i saadanne Vogne i den varme Mars-tid, hvilket ikke hidtil har kunnet lade sig gøre. Der er naturligvis ikke Tvivl om, at Udvalgets og Ministerens Forslag vil blive vedtaget, og jeg giver det derfor kun i al Korthed en yderligere anbefaling, fordi jeg er bleven anmodet derom.

Sag: Jeg skal følge den højtærede Formands Opfordring og fatte mig i Korthed, og jeg skal derfor kun ganske flygtig berøre det Par Forslag, som jeg finder mig foranlediget til at omtale. Jeg skal da først paa det varmeste anbefale de af Ministeren stillede Forslag om Forøgelse af Medhjælps-sommerne til Telegrafvæsenet og til Nørrebro's Telegrafstation. Jeg har allerede ved tidligere Behandlinger af Finansloven paavist, at Telegrafembedsmændene ere den Embedsklasse her i Landet, der er forholdsvis lavest lønnet, naar Hensyn tages til Embedernes Betydning, og jeg har paavist, at Grunden dertil er, at da der paa een Gang blev oprettet en hel Embedsklasse, ansatte man deri for største Delen unge Mænd, der endnu ikke havde været i Statens Tjeneste, og derfor ikke havde kunnet erhverve sig Aldgang til højere Lønninger. Lønningerne bleve derfor satte overordentlig lavt, og naar man senere har villet forbedre dem noget, har det næsten kun med den yderste Møje været muligt at fradse en lille

Smule til. Der er derfor al Grund til at vise den største Smødefølelse over for disse Forbringere. — Jeg skal dernæst med Hensyn til det Punkt, der er blevet diskutert her, og hvorom mine Bemærkninger fra Vestervig (N. Andersen) og Lemvig (Naberg) ikke have kunnet blive enige, bemærke, at jeg for min Person i alt væsentligt er enig med det ærede Medlem fra Vestervig. Allerede for henimod en Snes Aar siden, da denne Sag blev drøftet, udtalte jeg her i Salen min bestemte Tvivl om, at den Vej til at løse Opgaven, hvorom der var Tale, var rigtig, og at jeg antog, at de store Kapitaler, som skulde søes ud, vilde være spildte. Jeg har ogsaa senere berørt det, men naar der er en afgjort Utilbøjelighed til at tage imod Berigtigelser eller høre Udtalelser af andre Anstuelser, saa har jeg ikke lyst til at tærste Langhalm, naar der ikke kan udrettes noget. Naar imidlertid det ærede Medlem fra Lemvig i Dag sagde, at disse Rystingsforetagender særlig havde til Hensigt at beskytte Limfjordskysterne, og at dette Formaal ogsaa var naaet, saa kan jeg paa ingen mulig Maade være enig med ham deri. Jeg ved vel, at der har været rejst Spørgsmaal om, hvad der kunde gøres for at beskytte de lavt liggende Limfjordskyster imod Oversvømmelser; men jeg ved ogsaa, at der blandt dem, der forhandle om den Sag, var Folk, som med fuld Erfendelse indrømmede, at der intet kunde udrettes ved de paataente Høfdebygninger. Jeg skal henvise til, hvad en Mand, der spillede en særlig Rolle ved denne Lejlighed, nemlig daværende Landstingsmand Bonne fra Mors, udtalte i den Anledning, hvilket fandt Tilslutning hos en Mængde sagkundige, der lige saa godt som det ærede Medlem fra Lemvig kende Forholdene ved Limfjordskysterne. Og dernæst skal jeg bemærke, at der har altid ved Behandlingen af denne Sag her i Salen været tænkt nærmest paa Bestyttelsen af selve Kysten. Naar der er Tale om Rystingsforanstaltninger, tænker enhver paa, hvad der kan gøres for at værne Landets Grund mod at opluges af Havet, og det er ogsaa i den Tanke, at der er bevilget og ofret saa store Summer, hvormed jeg er enig med det ærede Medlem fra Vestervig, at de for en stor Del ere fuldstændig spildte. Jeg har haft Lejlighed til at se, hvorledes Hundredetusinder ere kastede bort, uden at der har været noget som helst Spor af positivt Udbytte deraf, og saa kan man virtelig ikke med Tilfredshed se Statskassen vedblivende udtømme sig til saadanne Dre. Jeg behøver ikke de ærede Ministre det, hverten den nuværende Minister,